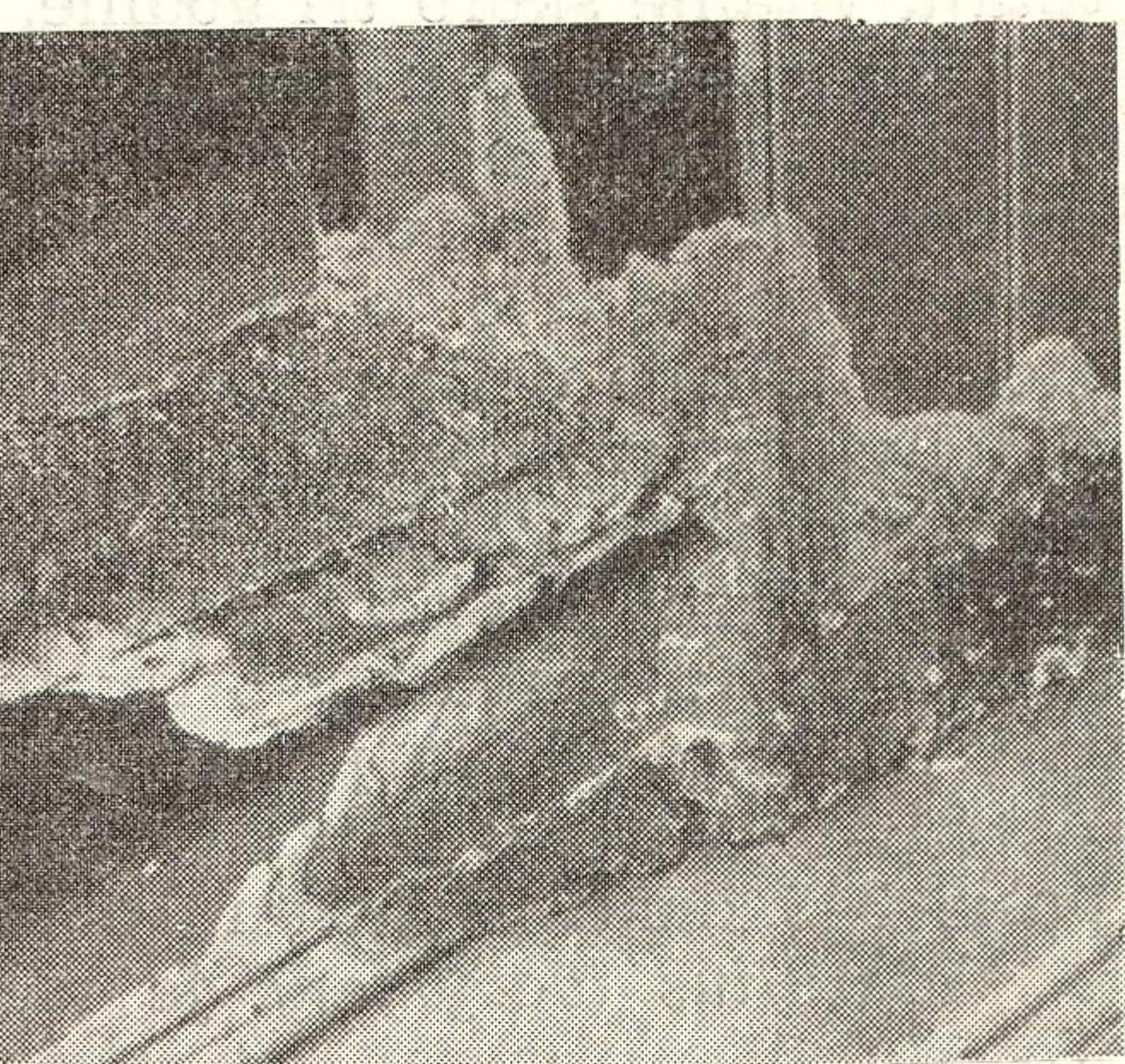

Veličina karpofore je od nekoliko santimetara do 1 m., pa čak i više. Spore su rđasto-crvene u masi, a pod mikroskopom žuto-oranžaste. One su eliptične, veličine $9-10 \times 5-6 \mu$.

Trulež. Gljiva izaziva odmah promene u drvetu; ono postaje obojeno i omekšalo, sa ocrtavanjem pukotina čim se drvo osuši. Stvaraju se pravougaoni komadi. Pukotine su obično duboke. Pod pritiskom ova mrka prizmatična trulež se pretvara u suv prah.

Na površini drveta se javljaju naslage bele micelije. U docnjem stepenu napada i pod manje vlažnim uslovima stvara se preko površine koža srebrnasto-sive svilaste micelije. Rizomorfe se formiraju po ivici ove micelije. One su $5-8$ mm. prečnika, debljine grafita.

Sl. 36 — Karpofora gljive *Merulius lacrymans* (prema Cartwrightu i Findlayju)

U stanju se da prodru kroz zidove od cigalja (kroz malter), a često i u samu ciglu ako je ova porozna. Hife rizomorfe su 25μ . debljine, debelih zidova. Tanje hife rizomorfe iznose oko $3-5 \mu$. Kada se osuše, ove vrpce postaju lomljive. Njihova bela boja u toku vremena potamni.

U drvetu se u svakoj trahidi mogu naći 1—2 hife, obično nežne, $1,6 \mu$, bezbojne. Vezice na hifama su česte.

Ekologija i fiziologija. Dnevni porast na $+23^{\circ}\text{C}$ (optimum) je oko 8 mm. (na podlozi). Pod povoljnim uslovima gljiva prouzrokuje vrlo brzu dekompoziciju drveta, a širi se površinskim rastom. Maksimalna temperatura je oko $+25-26^{\circ}\text{C}$.

Osetljiva je na zagrevanje. U kocki borovog drveta sa stranom 2,54 cm. izumire za 15 minuta na $+40^{\circ}\text{C}$. Ovo tumači zašto gljiva nikada ne dolazi na izloženom drvetu (direci na pr.).

Sl. 37 — Micelija i vrpce gljive *Merulius lacrymans* (original)

Ima rasa koje podnose i nižu temperaturu, sa optimumom na $+15-18^{\circ}\text{C}$ i absolutnim minimumom -2°C , umesto -3°C kao kod najčešće rase.